

Morts i fantasmes

Ara t'adones que a desgrat de tant de moviment a penes t'has mogut del lloc on eres...

Miquel Martí i Pol

La mort de **Billy Wilder** va ser just abans de treure l'anterior número de la revista. Un home que pensava morir-se als 104 anys i ho fa als 95. Aquest canvi de plans va trastocar el que hagués estat la nostra aspiració de retre-li un homenatge amb la màxima immediatesa. La urgència, doncs, només ens va permetre incorporar dos articles, un del nostre director i l'altre d'**Antoni Serra**—més que recomanable la lectura del seu quart poder inexistent—. Bé, per tot això, aquest número el dediquem íntegrament a la figura del gran realitzador, que atribuïa la responsabilitat del seu èxit a **Hitler**, a qui culpava d'haver-lo empès cap a un exili, l'any 1934, que el va menar, **Trueba dixit**, a la divinitat.

A la vista dels darrers esdeveniments és fàcil imaginar-se que un nou geni de característiques wilderianes sorgirà de la **França** actual—serà sens dubte un immigrant magribí que haurà de fugir de les urpes de **Le Pen**—. L'única diferència és que no sabem si la receptivitat nord-americana actual serà la mateixa que va permetre **Wilder** fer-se amb el lloc que de forma merescuda va assolir.

No volem insinuar que hagi passat desapercbut, però si algú, despitat, no va assabentar-se'n, recordarem que aquest passat mes d'abril va celebrar-se el *cinquè festival internacional de cinema*—**Illes Balears**. Tot suma, però hi ha coses que podrien sumar més i millor.

Després de la ressaca dels Oscar i ja que hem parlat d'ell, la cartellera exhibeix un **Trueba** embruixat per l'obra de **Marsé**. Una mostra correcta de la **Barcelona** de l'època. Potser en alguns moments hagués pogut revifar el ritme. Malgrat tot, la pel·lícula que es fa imprescindible és la darrera producció dels germans **Cohen**. L'home que mai no va ésser-hi, mostrat a través de la història mai millor contada. Film amb denominació d'origen.

Acabarem aquesta columna així com l'hem començada, és a dir, amb **Billy Wilder**. Al proper número de *Temps Moderns* publicarem una enquesta sobre les pel·lícules preferides del nostre director prefe-rit. A les set més votades, hi afegirem les deu d'altres realitzadors que ell mateix va considerar com a les millors de la història en una entrevista publicada per la revista **Sight and Sound**. Serà un bon pretext per omplir de **Wilder** el Centre de Cultura, d'emparar-lo de la seva presència.

